

ХРИСТО ФОТЕВ
ЛЕТЕТЕ ОБЛАЦИ...

chitanka.info

и слушайте — щастливи са родените без никакви страдания. Усмивката на майките им — с бисерните хълбоци — ги придружава винаги. И тяхното спокойствие се утаява във душите им. В душите им — богато надарени със търпение.

Летете облаци.

Чудесни облаци. И слушайте — щастливи са родените без истерични викове. Вродено е дълбокото им уважение към формата. (От дрехите — до ритуалите на своята държава са безукорни). Без формата — всички те са толкова безпомощни, че вярата им в нейното могъщество прилича на религия.

Летете облаци.

Вълшебни облаци. И слушайте — щастливи са и са големи техните възможности понякога. Те доразкривяват блясъка на формите заварени — не разрушават никоя. И хаоса в началото (с окоето му във центъра) ги хвърля в отчаяние. Без рискове — живота им прилича на пътуване. Самите те са пътници, богато застраховани. И колкото да са големи техните успехи и усилия — побират се в законното пространство на различни стилове.

Летете облаци —

и слушайте — щастливи са. И е безспорно тънкото им чувство за изящество. Красиви са лицата им, ръцете им — изтънчени. Защото крехка е на красотата тайнствената анатомия. Дотолкова са гъвкави ръцете им, дотолкова, че е прекрасно тяхното последно отчаяние. Ах, не пристъпва глухата им статуя. Напразни са упортството, молитвите и жертвите... Те не намират силата на Анджео. (За случая Вдлъбнатина от чука му, достатъчна да се помести нечие сърце).

Летете облаци —

и слушайте — живея аз. Благодаря на майка ми за нейното търпение. За нейното прекрасно „да“ и сълзите в истанбулската клиника. Живея оттогав аз, живота ми е весела експлозия. Самият аз съм целия в червената му орбита. И толкова безмилостно открита е душата ми, че и внезапното ми искрено мълчание прилича на естрадно представление.

Летете облаци.

Червени облаци — и слушайте. Живея аз. И цар съм, но аз зная — зная аз, поискам ли да притежавам повече от хляба си — аз ще изгубя своето величие. Реша ли миг да пощадя сърцето си — ще се

разсипя аз-бутилка счупена. Престъпя ли секунда да запазя себе си — и мравката ще ме прегази яростно.

Летете облаци.

Родилни облаци. И слушайте — живея аз. И толкова надраснах аз живота си, че формата му ме изпълва с отвращение. Не може красотата на щастливите да ми замести търсената истина. Как да живея в себе си, когато пак мечтая да съм в тялото на въздуха. Да ме отгатва огледалото единствено по белгото ми и безшумно дишане. Коя луна отново ще ме вдигне върху покривите? Гол съм аз... Мечтая аз.

Летете облаци.

И слушайте — валете вий. Докрай се съблечете — заковете ме на улицата с ярките си гвоздеи. Аз искам да потъна във водите ви. Да съм добър. И щедър. И навсякъде. Как искам аз да съм добър — добър ли съм? И щедър ли съм аз? Живея аз. Живея и се смея, смея аз. По улиците на Бургас — пред гарата. Под кулата с часовника... Сега.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.